

§ 1 Anmälan om kompletteringsval

Förste vice talmannen meddelade att Moderaternas riksdagsgrupp anmält Olof Lavesson som ledamot i Europarådets svenska delegation.

Förste vice talmannen förklarade vald *från och med den 20 januari* till

ledamot i Europarådets svenska delegation
Olof Lavesson (M)

§ 2 Anmälan om subsidiaritetsprövning

Förste vice talmannen anmälde att utdrag ur prot. 2014/15:11 för torsdagen den 15 januari i ärende om subsidiaritetsprövning av EU-förslag hade kommit in från justitieutskottet.

Svar på interpellation

§ 3 Svar på interpellation 2014/15:175 om strandskydd

Anf. 1 Klimat- och miljöminister ÅSA ROMSON (MP):

Herr talman! Fredrik Christensson har frågat mig vad jag avser att göra för att tillämpningen av strandskyddsreglerna ska uppfylla intentionerna i lagstiftningen och om jag har för avsikt att se över lagstiftningen så att dess syfte och andemening faktiskt får genomslag. Fredrik Christensson hänvisar i sin interpellation till 2009 års lagändringar, vilka bland annat syftade till att främja landsbygdsutvecklingen och begränsa ytterligare byggnation i högexploaterade områden. I interpellationen hänvisas även till länsstyrelsernas översyn av det utvidgade strandskyddet.

Herr talman! Det svenska strandskyddet är tillsammans med allemansrätten unikt i ett internationellt perspektiv. Strandskyddsreglerna syftar till att skapa förutsättningar för allmänhetens tillgång till naturupplevelser och för bevarandet av biologisk mångfald i strandnära områden. Samtidigt finns flexibilitet i reglerna för att främja landsbygdsutveckling och lokalt beslutsfattande.

Ett väl fungerande strandskydd kräver ett ändamålsenligt regelverk och en god tillämpning. Detta innebär bland annat att reglerna medger utveckling av Sveriges landsbygder samtidigt som strandskyddets syften inte äventyras. De vägledande myndigheterna har en viktig roll för att tillämpningen sker i enlighet med reglernas intentioner. I sammanhanget ska även Strandskyddsdelegationens uppdrag att utföra och samordna en informations- och kunskapsinsats om tillämpningen av strandskyddsreglerna lyftas fram.

Jag och regeringen följer noga frågan om strandskyddsreglernas tillämpning och betydelse för både samhällsutvecklingen och bevarandet av de värden som reglerna syftar till att skydda. Under våren kommer vi bland annat att ta del av resultatet av länsstyrelsernas översyn av det utvidgade strandskyddet.

Anf. 2 FREDRIK CHRISTENSSON (C):

Herr talman! Jag vill börja med att tacka Åsa Romson för svaret och för att hon tar sig tid att komma hit till riksdagens kammare en fredagsmorgon.

Även om jag fick ett svar blev jag inte så mycket klarare över vad regeringens ståndpunkt i frågan är. Jag tror att det när lagstiftningen togs fram och även senare har varierat vad Miljöpartiet och Socialdemokraterna tycker i frågan. Det finns till exempel motioner, som lämnades in i riksdagen i höstas, från socialdemokratiska ledamöter som just pekar på tillämpningsproblematiken. Framför allt handlar det om tillämpningsproblematiken i Västra Götaland.

Vi är nog helt överens om att strandskyddet är väldigt viktigt för att värna både djur- och växtliv men också för att värna allmänhetens tillgång till stränderna. Det är viktigt att vi fortsätter med det. Men det handlar också om en ganska stark inskränkning av äganderätten när man utökar strandskyddet. Det gör att hanteringen av strandskyddet måste ske på ett sådant sätt att människor har en acceptans för tillämpningen.

Tyvärr ser vi i dag, runt om i Sverige, att det finns många människor som har blivit upprörda över just hanteringen, och det kommer att komma många överklaganden som regeringen ska ta ställning till. Det kan vara en första följdfråga: Hur tänker regeringen hantera alla de överklaganden som kommer? Bara i Västra Götaland och i Värmland är det väldigt många.

Sedan kommer jag till skillnaden i hanteringen. Jag vill lyfta fram ett exempel för ministern. Det handlar om Dalsland och Värmland, som egentligen är väldigt lika varandra. Det är mycket landsbygd och många småsjöar. Där har det varit olika hantering. Det har varit två länsstyrelser som har arbetat med strandskyddet på olika sätt.

Jag har i min hand Färgelanda kommuns överklagan, som kommer att landa på regeringens bord. Där lyfter de just den här problematiken. I Västra Götaland har inte länsstyrelsen velat sätta sig ned med kommunerna. De har inte varit beredda att diskutera de enskilda fallen och så vidare, och de har inte riktigt haft resurser. Detta är någonting som har upplevts väldigt mycket just i Västra Götaland. I Värmland har de däremot satt sig ned med kommunerna och diskuterat sjö för sjö. De har gjort avvägningar. Det handlar om vägar som kan göra att strandskyddet inte behöver utökas på samma sätt.

Det är en stor och väsentlig skillnad. Just i det här fallet handlar det dessutom ibland om sjöar som ligger i båda länen. Hanteringen har varit väldigt olika. Detta drabbar tyvärr de enskilda människorna. Det har i det här fallet drabbat de enskilda människorna i Västra Götalands län.

Frågan är hur man ska få till en tillämpning som människor kan acceptera. Jag nämnde en motion som socialdemokrater från Västra Götaland har väckt. Det handlar just om att den lokala avvägningen har saknats. Det handlar om en avvägning mellan utveckling och skyddsvärden och mellan allemansrätten och äganderätten. Det är avgörande för att vi ska få en acceptans för systemet och få en acceptans ute i bygderna.

Man ser att det inte har tagits hänsyn till kommuner som pekar på utvecklingsområden. Där kommer det att behövas dispenser. Och det skapar en problematik och ökar den administrativa bördan för den enskilda individen och för kommunerna.

Anf. 3 ANDERS FORSBERG (SD):

Herr talman! Jag får först och främst tacka Fredrik Christensson för att han har lyft frågan. Vi i Sverigedemokraterna väckte bland annat en motion om det här i höstas.

Flera länsstyrelser utökar nu det generella strandskyddet om 100 meter utan tydliga skäl. Agerandet är rättsosäkert och slår mot lokal utveckling. Länsstyrelsernas hantering av regelverket, det så kallade strandskyddet, som ska säkerställa dessa värden, är knappast acceptabel.

Länsstyrelserna arbetar sedan ett par år tillbaka med ett regeringsuppdrag om det utvidgade strandskyddet. Uppdraget handlar om att förtydliga skälen till de utökningar som tidigare har gjorts och att vid behov föreslå nya områden där skyddet ska utökas.

Så långt är allt bra. I vissa områden finns det skäl att ha mer än 100 meters skydd för att värna viktiga värden. När myndigheterna väljer att utöka strandskyddet är de skyldiga att tydligt motivera varför. Likaså ska de ta hänsyn till de enskilda intressena. Trots det saknas ofta tydliga motiveringar för områden som utvidgas liksom bedömningar av hur enskilda påverkas.

Herr talman! Länsstyrelsernas översynsuppdrag tog slut vid årsskiftet. Många områden kan få så mycket som 300 meters strandskydd i stället för 100 meter. Utökningen görs många gånger utan tydliga skäl. Det är en källa till kritik.

Till exempel vill länsstyrelsen i Västra Götaland nu ha 300 meters strandskydd längs hela Bohuslåns kust. Denna ändring drivs igenom trots stort motstånd från kommuner, näringsliv, fastighetsägare och lantbrukare. Uddevalla är en av de kommuner som drabbas.

På samma sätt vill länsstyrelsen i Södermanland lägga en död hand över stora delar av länet. Länsstyrelsen har överlåtit åt flera kommuner att motbevisa – alltså att bevisa varför det utökade skyddet inte behövs – trots att bevisbördan ligger på länsstyrelsen själv.

Länsstyrelsen anser att det i Skellefteå är nödvändigt att utöka strandskyddet från 100 till 200 meter. Men trots att kommunen betonar att det krävs en tydlig motivering lyser denna fortfarande med sin frånvaro.

Herr talman! Det här riskerar att lägga en död hand över landsbygden. Länsstyrelsens agerande är rättsosäkert. Ett beslut om att utöka detta starka skydd måste vara ordentligt grundat. Det får inte baseras på löst tyckande. Risken är att det drabbar enskilda fastighetsägare, lantbrukare och andra företagare. Det är också ett allvarligt intrång i äganderätten. Det lägger en död hand över vissa områden, och det kan få orimliga konsekvenser för den enskilde.

För att företagen ska kunna fortsätta att växa lokalt och skapa nya jobb krävs rätt förutsättningar. Fyra av fem jobb skapas till exempel i småföretag. På många håll i landet är småföretagandet väldigt viktigt. På platser där turist- och besöksnäringen har vuxit i betydelse spelar tillgängligheten till attraktiva ytor en stor roll. I värsta fall kan länsstyrelsens agerande stoppa verksamhetens utveckling och därmed hindra nya jobb att skapas.

Det finns en viktig fråga som jag vill ställa till miljöministern: Anser miljöministern att strandskyddet på 100 meter, tillsammans med allemansrätten och andra skyddsformer, räcker för att uppnå syftet med strandskyddslagstiftningen?

Anf. 4 Klimat- och miljöminister ÅSA ROMSON (MP):

Herr talman! Tack för en intressant debatt! Det är onekligen så att det i stora delar av vårt land vållar mycket debatt om olika delar av strandskyddsregleringens syften och behov, naturligtvis också kopplat till kommunernas syn på byggande och utveckling i enskilda fall.

Jag kan börja med att konstatera att det är oerhört mycket överklaganden när det gäller strandskyddsbestämmelser, och det gör också att regeringen löpande kommer att avgöra dessa ärenden.

Den reglering som gäller från 2009 på strandskyddsområdet var en reglering som genomfördes under den förra regeringen, bland annat med interpellantens parti. En översyn som länsstyrelserna har fått i uppdrag att göra av den förra regeringen ska rapporteras till Naturvårdsverket nu i mars, och sedan ska Naturvårdsverket göra en analys samlat över landet och rapportera till regeringen under sommaren.

Eftersom det ännu inte finns något underlag att bedöma vore det fel av regeringen att redan nu föregå en sådan analys.

Jag kan dock konstatera att den förra regeringen skickade ut en förfrågan till samtliga länsstyrelser för att göra ett stickprov i syfte att kontrollera hur balansen var kring det utökade strandskyddet. I vissa delar drar man ju tillbaka utökade strandskydd, och i andra delar föreslår man en utökning.

Att utläsa av svaren från de stickprov som den förra regeringen gjorde förväntas andelen total areal utvidgat strandskydd minska i majoriteten av länen. Det ger en indikation på att den minskade användningen av utökat strandskydd som delvis låg i de regeländringar som den förra regeringen genomförde också kommer att verkställas.

Sedan är jag naturligtvis bekymrad över en diskussion där man känner att länsstyrelsen inte är tillräckligt kommunikativt "skillad" när det gäller att hantera kommunernas behov av dialog. Jag tror att det är viktigt att se att det finns ett starkt behov av dialog mellan länsstyrelserna och kommunerna men också naturligtvis därför att detta berör enskilda medborgare.

Jag kan konstatera att länsstyrelsernas roll har varit viktig för rättssäkerheten när det gäller strandskyddsbestämmelserna. Vi har sett en ännu större skillnad och olikvärdighet i hanteringen och också en stor risk för mycket känsliga situationer mellan kommunledningar och enskilda stora markägare. Bara för någon dag sedan var det ju ett fall uppe i medierna.

Stora värden och känsliga relationer kan alltså stå på spel, och jag vill därför betona att det är viktigt att länsstyrelsen får fullt mandat att styra upp rättssäkerheten på området. Det löses inte enbart med att man tror att kommunerna kan hantera det här så mycket tydligare.

Det är därför viktigt att titta på den utvärdering och översyn som länsstyrelsen nu gör och som Naturvårdsverket ska bereda inför regeringen. Vi kommer att ta del av den, och om interpellationen ställs under nästa år kommer vi säkert att kunna svara på hur vi har sett på den översynen.

Anf. 5 FREDRIK CHRISTENSSON (C):

Herr talman! Tack, återigen, Åsa Romson! Jag kommer med spänning att följa hur regeringen kommer att hantera frågan på lite längre sikt och också hur regeringen kommer att hantera de överklaganden som nu har kommit in.

Det man kan konstatera är att de nya strandskyddsreglerna gäller direkt. Markägare påverkas därför här och nu. Det finns kommuner som har fått dra tillbaka utpekade utvecklingsområden som nu har blivit belagda med strandskydd. Man ser också problematiken för små lantbrukare, där produktionslantbrukare – alltså de som lever på lantbruket – har undantag från strandskyddet. För små gårdar kan det däremot behövas dispenser i framtiden om man får strandskydd på sin mark. Detta skapar administrativa bördor och regelkrångel för den enskilde, vilket inte är önskvärt i alla lägen.

När det gäller länsstyrelsen är det oerhört viktigt med just rättssäkerheten och hur hanteringen är. Där kan man se skillnader i exempel Värmland och Västra Götaland. Människor upplever att det handlar om resurser och att länsstyrelsens hantering av det har varit bristfällig i Västra Götaland.

I Värmland har de gått ut och haft möten i bygdegårdar, och de har satt sig ned tillsammans med kommunerna och diskuterat sjö för sjö, utvecklingsområde för utvecklingsområde med argument om var de vill utöka och var man kan minska ned strandskyddet.

Hanteringen i Västra Götaland har däremot upplevts som den förlängda statliga armens pekpinne mot den enskilde. Man har inte tagit hänsyn till utvecklingsområden eller de lokala förutsättningarna.

Grunden i lagstiftningen och det som även stod i riktlinjerna från Naturvårdsverket var ju att det var väldigt viktigt att ta hänsyn till det enskilda fallet, att det i grunden var ett generellt strandskydd på 100 meter, men där det utökades skulle det väl motiveras.

Det känner människor en avsaknad av vilket är beklagligt, eftersom det handlar om människor som blir drabbade och det är människornas och företagens utvecklingsmöjligheter på landsbygden som begränsas.

Där finns en stor problematik, inte bara från Alliansen, för det var ju Alliansen som drev igenom den här reformen med en intention om att

den lokala hänsynen skulle tas. Men den lokala hänsynen har på sina håll runt om i landet saknats, upplever både människor och kommunpolitiker som jag pratar med.

Det är också därför det är intressant att se var regeringen kommer att landa i frågan så småningom. Från Socialdemokraternas sida finns ju en motion som pekar på att intentionerna i lagstiftningen inte har uppfyllts eftersom inte tillämpningen har varit den korrekta när det gäller hanteringen på länsstyrelsen.

Nu gäller det nya strandskyddet, och det är beklagligt, eftersom människor direkt blir tvungna att söka dispenser och så vidare. Detta drabbar framför allt landsbygden.

Anf. 6 ANDERS FORSBERG (SD):

Herr talman! Jag vill tacka miljöministern för svaret. Hon nämner i sitt svar att det pågår ett antal överklaganden och att hon inte fullt ut kan kommentera saken eftersom de kommer att få in ett antal analyser under våren och sommaren.

Miljöministern nämnde även att den förra regeringen förväntade sig att det utökade strandskyddet skulle minska. Men det är knappast så det har upplevts ute i verkligheten.

Jag tror, precis som miljöministern nämner, att dialog är väldigt viktigt och att länsstyrelsen måste vara väldigt nogga med att ha en dialog med markägarna och de olika parterna i det här läget.

Men det är just rättssäkerheten som jag ser som den allvarligaste delen. Precis som Fredrik Christensson nämner i sin interpellation kan det skilja oerhört mycket. När man passerar över en kommun- eller länsgräns kan det plötsligt vara helt andra regler, fast det är samma sjö eller samma hav. Jag tror att det är väldigt viktigt för våra medborgare och framför allt för den enskilde att det är lättförståeligt.

Jag ställde också en fråga, och den är ganska viktig, så därför ställer jag den igen: Hur ser miljöministern på 100 meter strandskydd? Anser miljöministern att det tillsammans med allemansrätten och de övriga skyddsformerna är gott nog? Duger det, eller är det bättre med ett större strandskydd?

Det är en ganska viktig fråga. Det finns i dag exempel på att djur har förbjudits att beta på vissa marker. Det är knappast någonting som bidrar till en bättre miljö.

Anf. 7 Klimat- och miljöminister ÅSA ROMSON (MP):

Herr talman! Tack, interpellanten, för fortsatt debatt!

Först ska jag säga att jag tycker att det är roligt att höra goda exempel på att dialogen har fungerat, och jag hoppas också att det underlag som vi inom ett halvår kommer att få in till regeringen kommer att innehålla sådana exempel. Då finns det ju arbetsformer att bygga på om det finns länsstyrelser som inte fullt ut har lyckats tillämpa en god dialog.

Jag konstaterar att Värmland lyfts fram här i debatten som ett exempel där man har haft en väldigt intensiv och bra dialog där också kommunerna har känt att de har blivit lyssnade på. Västra Götaland är ett område där bland annat interpellantens parti och mitt parti sitter i styret för regionen och därför kanske kan initiera en dialog med just den länsstyrelsen.

Självklart är det regeringens ansvar att när underlagen kommer in också titta på om man har hittat arbetssätt i den lokala dialogen som kan utvecklas. Vissa länsstyrelser har uppenbarligen hittat bra arbetssätt. Då finns ingen anledning att inte säkerställa att de kan utvecklas vidare.

Jag är medveten om att de ledamöter som finns här i kammaren i dag kommer från partier som många gånger skulle vilja ha ett minskat strandskydd medan det finns andra partier i kammaren som ser ett behov av att strandskyddet är en väsentlig skyddsform i olika delar av landet både för det allmänna friluftslivet och för allmänhetens tillgång till områden som enligt alla undersökningar har ett enormt stort rekreativevärde. Det är ett signum för Sverige och en del nordiska länder att man ska kunna röra sig fritt. I båt- och strandlivet är det viktigt. Det handlar om det svenska kulturarvet och hur vi kan röra oss i natur och miljö.

Det har framkommit i forskningen under senare år att strandzonerna är oerhört känsliga och viktiga för både det marina livet och det terrestra livet. Det ser vi inte minst när vi diskuterar andra verksamhetsformer på land i form av till exempel skogsbruk nära vattendrag. Det är just i relationen mellan land och vatten som våra känsligaste punkter finns. Det betyder att strandskyddsreglernas syften hamnar mitt i prick för sådana från det allmännas sida viktiga grundläggande värden som ska skyddas.

Sverige är ett långt och stort land med en lång tradition av intressanta strandlägen där man vill bygga och bo. Det har skett under långa tider. Det är därför det måste finnas en relation till reglerna.

Det vore fel att här stå och definiera vad som är det ultimata strandskyddet. Det gavs en möjlighet när strandskyddet utökades till 300 meter, men det bevarades också i de ändringar i lagstiftningen som den förra regeringen gjorde och som utmynnade i de uppdrag som ligger just nu, för de lokala förhållandena är viktiga i fråga om syftet med strandregleringen. Det kan vara 100 meter, 300 meter eller 200 meter strandremsa som är en naturlig skyddszon för både friluftslivet och det biologiska livet. Det framkommer i praktiken.

Vi vet att vårt land är rikt på antingen sluttande strandängar eller branta klippavsatser till hav och sjöar. Det ser helt olika ut. Det är bra om vi ser att en modern lagstiftning också kan ta in att naturen är olika och att människans användning av naturen i dessa områden ser olika ut beroende på hur strandremorna ser ut.

Anf. 8 FREDRIK CHRISTENSSON (C):

Herr talman! Jag ser fram emot fortsatta diskussioner om strandskyddet.

Jag vill ta upp de problem som miljöministern valde att ta upp om hur stränderna ser ut i naturen. Nu har ju inte sådana hänsyn tagits, utan det har varit ett generellt utökat strandskydd till 300 meter på Bohuskusten, där jag kommer från. Man har inte tagit hänsyn till de lokala förutsättningarna, och man har inte heller tagit hänsyn till utpekade utvecklingsområden. Då handlar det oftast inte om nya utvecklingsområden, utan det handlar om att förtäta befintliga områden så att exploateringen längs kusten minskas eller inte sker på nya ställen men att i alla fall befintliga områden ska kunna utökas. Den möjligheten

har saknats, och många kommuner är frustrerade över att det inte ens är möjligt att utveckla befintliga områden. Det är ett problem.

Sedan finns det ett annat problem, nämligen de områden där exploateringstrycket är lågt. Jag nämnde Dalsland som ett exempel. Befolkningsutvecklingen är negativ, och i området finns många stränder och sjöar. När människor bosätter sig där vill de gärna se vattnet eller bo nära vattnet. Då kan de få tillbaka delar av den investering de gör när de bygger sina hus och ta del av den livskvalitet som boende på landet innebär. Det är viktigt.

Precis som miljöministern lyfter fram är det också viktigt att strandskyddet finns för att skydda djur- och växtliv och för att trygga allmänhetens tillgång till stränder. Men det handlar om att få en väl fungerande lokal avvägning i strandskyddsfrågan. Det märks att den har saknats på många håll. Det resulterar i att det kommer att bli många överklaganden att hantera i regeringen. Jag kommer med spänning att följa hur ni hanterar frågan, och sedan får vi följa upp debatten kanske senare under våren.

Anf. 9 Klimat- och miljöminister ÅSA ROMSON (MP):

Herr talman! Tack, Fredrik Christensson, för en intressant interpellationsdebatt, även om jag inte kunde ge ett fullödigt svar om den analys och utvärdering som länsstyrelserna och Naturvårdsverket ska göra. Det ska ske under våren och ska sedan lämnas vidare till regeringen under sommaren. Jag är säker på att jag kommer att få återkomma i frågan i debatter.

Jag är väl medveten om att det finns en frustration inte minst hos kommunerna beroende på hur god kommunikation de har haft med länsstyrelserna. Det är oerhört viktigt att den dialogen fungerar. Där kan jag inte annat än hålla med interpellanten och andemeningen i lagstiftningen. Den dialogen är viktig både för att landsbygden ska utvecklas och för de lokala förhållandena.

Lagstiftningen är flexibel med en strandskyddsreglering från 100 meter upp till 300 meter. Det ska vara ett flexibelt instrument som ska ta starka lokala hänsyn.

Med detta sagt finns det en rättssäkerhetsaspekt. Överklaganden kommer alltid att finnas när det gäller strandskyddet. Precis som interpellanten nämnde inledningsvis inskränker strandskyddet individers möjligheter att bygga på sina tomter. Det allmännas intresse av att skydda allmänhetens tillgång till stränder och att skydda växter och djurliv måste balanseras. Där behövs rättsregler som styr. Hanteringen av enskildas överklaganden måste vara rättssäker. Därför är det oerhört viktigt att länsstyrelserna och regeringen gör överprövningen av dessa ärenden på ett likartat sätt.

Sverige är ett stort land med olika tryck på strandzonerna. I vissa delar av Sverige hålls friluftslivet tillbaka när stränder exploateras, till exempel i Stockholmsområdet.

Jag tackar för debatten.

Överläggningen var härmed avslutad.

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 15 januari

2014/15:161 Brutalt rån i Skaraborg

av *Cecilia Widegren* (M)

till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2014/15:162 Patientsäkerhet och läkemedel

av *Cecilia Widegren* (M)

till statsrådet Gabriel Wikström (S)

2014/15:163 Trafikpoliser

av *Monica Green* (S)

till statsrådet Anders Ygeman (S)

2014/15:164 Nedsläckning av landsbygden

av *Christer Engelhardt* (S)

till statsrådet Anna Johansson (S)

§ 5 Kammaren åtskildes kl. 9.27.

Förhandlingarna leddes av förste vice talmannen.

Vid protokollet

ABIGAIL CHOATE

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

§ 1 Anmälan om kompletteringsval	1
§ 2 Anmälan om subsidiaritetsprövning	1
§ 3 Svar på interpellation 2014/15:175 om strandskydd	1
Anf. 1 Klimat- och miljöminister ÅSA ROMSON (MP).....	1
Anf. 2 FREDRIK CHRISTENSSON (C).....	2
Anf. 3 ANDERS FORSBERG (SD)	3
Anf. 4 Klimat- och miljöminister ÅSA ROMSON (MP).....	4
Anf. 5 FREDRIK CHRISTENSSON (C).....	5
Anf. 6 ANDERS FORSBERG (SD)	6
Anf. 7 Klimat- och miljöminister ÅSA ROMSON (MP).....	6
Anf. 8 FREDRIK CHRISTENSSON (C).....	7
Anf. 9 Klimat- och miljöminister ÅSA ROMSON (MP).....	8
§ 4 Anmälan om frågor för skriftliga svar	8
§ 5 Kammaren åtskildes kl. 9.27.....	9